

3. Arxipèlag de les illes de Sálvora i els illots del seu entorn

L'espai maritimoterrestre poligonal, configurat pels vèrtexs següents:

ARXIPÈLAG DE SÁLVORA			
Punt	Denominació	X	Y
1	Illes Sagres (NO)	494.676	4.707.294
2	Est del Seijo de Vionta (E) .	501.485	4.705.900
3	S Punta de Besugueiros (S)	499.430	4.698.782

i que envolta l'illa de Sálvora i els illots adjacents. Aquest arxipèlag està ubicat a la part occidental de la ria d'Arousa, terme municipal de Ribeira, i comprèn una superfície de 2.309 hectàrees marítimes i 248 hectàrees terrestres.

4. Illa de Cortegada, Malveires i altres illes pròximes

L'espai maritimoterrestre configurat per la línia de plenamar màxima viva equinoccial entre els punts 1 i 2, i la poligonal recta entre els vèrtexs restants:

Vèrtex	Coordenada X	Coordenada Y
1	518.052	4.719.352
2	517.320	4.718.260
3	517.311	4.717.825
4	517.212	4.717.749
5	516.207	4.717.513
6	516.018	4.718.283
7	517.650	4.719.051

que envolta i inclou l'illa de Cortegada, Malveira Grande, Malveira Chica, Briás i Illote do Con. Aquest conjunt està ubicat a la ria d'Arousa, al terme municipal de l'Ajuntament de Villagarcía de Arousa, i comprèn una superfície terrestre de 43,8 hectàrees.

12995 LLEI 16/2002, d'1 de juliol, de prevenció i control integrats de la contaminació. («BOE» 157, de 2-7-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

1

Des que el 1967 es va aprovar la primera directiva de caràcter ambiental, la protecció i la conservació del medi ambient ha estat una de les principals inquietuds de la Comunitat Europea, fins a tal punt que s'ha acabat incorporant als tractats com una veritable política comunitària, el principal objectiu de la qual és el de prevenció,

d'acord amb les previsions dels successius programes comunitaris d'acció en matèria de medi ambient i desenvolupament sostenible.

Una de les actuacions més ambicioses que s'han posat en marxa al si de la Unió Europea per a l'aplicació del principi de prevenció en el funcionament de les instal·lacions industrials més contaminants ha estat l'aprovació de la Directiva 96/61/CE del Consell, de 24 de setembre, relativa a la prevenció i el control integrat de la contaminació, mitjançant la qual s'estableixen mesures per evitar, o almenys reduir, les emissions d'aquestes activitats a l'atmosfera, l'aigua i el sòl, inclosos els residus per assolir un nivell elevat de protecció del medi ambient considerat en el seu conjunt.

Per fer efectius la prevenció i el control integrat de la contaminació, la Directiva 96/61/CE supedita la posada en marxa de les instal·lacions incloses en el seu àmbit d'aplicació a l'obtenció d'un permís escrit, que s'ha de concedir de manera coordinada quan en el procediment hi intervinguin diverses autoritats competents. En aquest permís s'han de fixar les condicions ambientals que s'exigeixen per a l'explotació de les instal·lacions i, entre altres aspectes, s'han d'especificar els valors límit d'emissió de substàncies contaminants, que s'han de basar en les millors tècniques disponibles tenint en compte les característiques tècniques de la instal·lació, la seva implantació geogràfica i les condicions locals del medi ambient. A aquests efectes, i per facilitar l'aplicació d'aquestes mesures, la Directiva també estableix un sistema d'intercanvi d'informació entre la Comissió Europea i els estats membres sobre les principals emissions contaminants i les fonts responsables i sobre les millors tècniques disponibles.

2

La incorporació a l'ordenament intern espanyol de la Directiva 96/61/CE es porta a terme, amb caràcter bàsic, mitjançant aquesta Llei, que té, per tant, una inequívoca vocació preventiva i de protecció del medi ambient en el seu conjunt, amb la finalitat d'evitar o, almenys, reduir, la contaminació de l'atmosfera, l'aigua i el sòl.

A aquests efectes, el control integrat de la contaminació es basa fonamentalment en l'autorització ambiental integrada, una nova figura d'intervenció administrativa que substitueix i aglutina el conjunt dispers d'autoritzacions de caràcter ambiental exigibles fins al moment, amb l'abast i el contingut que determina el títol III.

3

El títol I estableix les mesures de caràcter general, com l'objecte o l'àmbit d'aplicació de la Llei, que s'estén a les instal·lacions de titularitat pública o privada en les quals s'exerceixi alguna de les activitats industrials que s'esmenten a l'annex 1, per raons de seguretat jurídica, per bé que, d'acord amb la Directiva 96/61/CE, les instal·lacions existents han de disposar d'un període d'adaptació fins al 30 d'octubre de 2007.

No obstant això, queden fora de l'àmbit d'aplicació de la Llei les instal·lacions o les parts de les instal·lacions utilitzades per a la investigació, el desenvolupament i l'experimentació de nous productes i processos.

De la mateixa manera, i seguint la tècnica legislativa habitual de les disposicions comunitàries, s'inclouen a l'article 3 una sèrie de definicions de determinats conceptes que posteriorment apareixen al llarg del text, cosa que redunda en una precisió i seguretat jurídica superiors a l'hora de fer una aplicació concreta de la norma.

Entre aquestes mesures de caràcter general també figuren les obligacions dels titulars de les instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei i els principis informadors del funcionament de les instal·lacions, que han de tenir en compte les comunitats autònomes en atorgar l'autorització ambiental integrada.

D'altra banda, es considera imprescindible la cooperació interadministrativa per fer efectiva l'exigència de la Directiva 96/61/CE de coordinar els procediments de concessió d'aquest tipus de permisos quan hi intervinguin diverses administracions públiques.

4

El títol II regula els valors límit d'emissió i les millors tècniques disponibles, un dels aspectes essencials de la Directiva que s'incorpora mitjançant aquesta Llei.

En aquest sentit, i d'acord amb l'exigència a la Directiva esmentada, s'estableix que en l'autorització ambiental integrada s'han de fixar els valors límit d'emissió de les substàncies contaminants, en particular de les esmentades a l'annex 3, tenint en compte les millors tècniques disponibles (però sense prescriure una tecnologia concreta), les característiques tècniques de la instal·lació i la seva localització geogràfica.

També es preveu expressament la possibilitat que en la determinació dels valors límit d'emissió es puguin tenir en consideració els plans nacionals de caràcter sectorial que s'hagin aprovat per complir compromisos internacionals adoptats per Espanya, així com tractats subscrits per l'Estat espanyol o per la Unió Europea, com pot ser el cas dels que derivin de l'aplicació de la Directiva de Sostres Nacionals d'Emissió (coneguda com a «Directiva NEC») i de la nova Directiva de grans instal·lacions de combustió, així com dels compromisos que assumeixi l'Estat espanyol en matèria de canvi climàtic.

Igualment, i també de conformitat amb la Directiva 96/61/CE, es faculta per establir reglamentàriament valors límit d'emissió, així com paràmetres o mesures tècniques equivalents que els substitueixin, per a determinades substàncies o per a categories específiques d'instal·lacions, per bé que mentre tant s'han d'aplicar els que estableix la legislació sectorial actualment vigent, que s'esmenta a l'annex 2.

Finalment, es regulen en aquest títol els mecanismes d'intercanvi d'informació entre el Ministeri de Medi Ambient i les comunitats autònomes sobre les principals emissions contaminants i els seus focus, i sobre les millors tècniques disponibles, amb la finalitat d'aconseguir una millor aplicació d'aquesta Llei i d'elaborar un inventari estatal d'emissions que s'ha d'enviar a la Comissió Europea de conformitat amb el que estableix la normativa comunitària.

5

El títol III és un dels pilars essencials sobre els quals descansa l'estructura d'aquesta Llei, en la mesura que regula el règim jurídic de l'autorització ambiental integrada, la nova figura autonòmica d'intervenció ambiental que es crea per a la protecció del medi ambient en el seu conjunt i que substitueix les autoritzacions ambientals existents fins al moment, circumstància que li atribueix un valor afegit, en benefici dels particulars, per la seva condició de mecanisme de simplificació administrativa.

En aquest sentit, s'articula un procediment administratiu complex que integra totes les autoritzacions ambientals existents relatives a producció i gestió de residus, incloses les d'incineració, abocaments a les aigües continentals i des de terra fins al mar, així com altres exigències de caràcter ambiental contingudes en la legis-

lació sectorial, incloses les referides als compostos orgànics volàtils, d'acord amb la Directiva 1999/13/CE, del Consell, d'11 de març.

Des del punt de vista estrictament procedimental, en tots els aspectes no regulats en aquesta Llei, l'atorgament de l'autorització ambiental integrada s'ha d'ajustar al que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. D'acord amb això, s'estableix un procediment que comprèn els tràmits següents: anàlisi prèvia de la documentació presentada i, si s'escau, requeriment al sol·licitant perquè, en el termini de deu dies, esmeni la falta o hi adjunti els documents preceptius exigits d'acord amb el que estableix l'article 12 d'aquesta Llei; informació pública; sol·licitud d'informes i declaració d'impacte ambiental, si s'escau; proposta de resolució; audiència als interessats; trasllat als òrgans competents per emetre informes vinculants en tràmits anteriors; resolució i, finalment, notificació i publicitat.

Segons l'esquema procedimental anterior, la sol·licitud de l'autorització ambiental integrada es presenta davant de l'òrgan designat per la comunitat autònoma en què s'ubiqui la instal·lació, i inclou un tràmit d'informació pública que, per raons evidents d'eficàcia i simplificació administrativa, ha de ser comú per a tots els procediments les actuacions dels quals s'hi integren, i que es fa extensiu fins i tot a altres estats membres en el cas d'activitats amb efectes ambientals negatius d'abast transfronterer.

El termini màxim per resoldre les sol·licituds d'aquestes autoritzacions és de deu mesos, passat el qual sense haver-se notificat cap resolució expressa s'entenen desestimades, perquè l'article 8 de la Directiva 96/61/CE exigeix de manera expressa que aquesta mena d'instal·lacions disposin d'un permís escrit en què s'inclouï el condicionat ambiental del seu funcionament, cosa que impedeix l'aplicació del silenci positiu. A més d'això, no s'ha de desconèixer que la tècnica administrativa del silenci i dels actes presumptes no és sinó una ficció jurídica que s'estableix en favor dels interessats perquè, davant la inactivitat de l'Administració, tinguin obertes les vies d'impugnació que siguin procedents, perquè és evident que les administracions públiques, en aquest cas les comunitats autònomes, estan obligades a dictar resolució expressa per posar fi al procediment, de conformitat amb l'article 42 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Quant a la seva durada, les autoritzacions ambientals integrades es concedeixen per un termini màxim de vuit anys i es renoven per períodes successius, amb la sol·licitud prèvia de l'interessat, amb la peculiaritat que, en aquests casos, si l'òrgan competent no contesta a la sol·licitud de renovació de l'autorització dins del termini, aquesta s'entén estimada per silenci positiu.

D'altra banda, i d'acord amb la Directiva 96/61/CE, s'estableixen determinades obligacions en el cas que es produeixin modificacions a la instal·lació després de la seva autorització, de manera que si aquesta modificació té la consideració de substancial no es pot dur a terme fins que es disposi d'una nova autorització ambiental integrada, mentre que en la resta dels casos n'hi ha prou amb una comunicació a l'òrgan autonòmic competent.

No obstant això, l'elevat nivell de protecció del medi ambient en el seu conjunt que es pretén assolir amb aquesta Llei exigeix que, a més, l'autorització ambiental integrada pugui ser modificada d'ofici en els casos en què, fins i tot sense que es modifiquin les condicions tècniques de la instal·lació, la contaminació que produeixi faci convenient revisar els valors límit d'emissió com a

conseqüència de canvis en les millors tècniques disponibles o quan raons de seguretat facin necessari emprar altres tècniques. Igualment, es pot modificar d'ofici l'autorització ambiental integrada quan l'organisme de conca corresponent estimi que hi concorren causes per a això, d'acord amb el que estableix la legislació d'aigües. En aquest cas, i quan es tracti de conques intercomunitàries, el requeriment de l'organisme de conca estatal per efectuar la modificació té caràcter vinculant per a l'òrgan autonòmic.

Evidentment, les causes anteriors de modificació de l'autorització ambiental integrada són independents de la possibilitat de revocació total o parcial de la mateixa autorització després de la incoació de l'expedient sancionador corresponent, i no donen dret a cap indemnització.

6

Quant als efectes de l'autorització ambiental integrada, està clar que mitjançant la mateixa autorització es fixen únicament les condicions exigibles, des del punt de vista ambiental, per a l'explotació de les instal·lacions afectades, per la qual cosa s'atorga amb caràcter previ al d'altres autoritzacions o llicències substantives exigibles, com les que regula l'article 4.2 de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, i la llicència municipal d'activitats classificades que regula el Decret 2414/1961, de 30 de novembre, o la normativa autonòmica que hi sigui aplicable, que romanen vigents, encara que també s'estableixen diversos mecanismes de coordinació amb l'autorització ambiental integrada, atenent el que exigeix la Directiva 96/61/CE, pel fet que hi intervinguin diverses administracions.

Així, és evident que la gran majoria dels tràmits del procediment de la llicència municipal d'activitats classificades, o de la figura d'intervenció establerta en aquesta matèria per les comunitats autònomes, encaixen d'una manera gairebé literal en el procediment d'atorgament de l'autorització ambiental integrada, per la qual cosa és lògic integrar tots aquests tràmits a un sol procediment, sempre que quedi garantida la participació local referent a matèries de la seva competència exclusiva i al pronunciament final de l'autoritat municipal sobre la concessió de la llicència esmentada, per respecte a la garantia constitucional del dret a l'autonomia local.

En aquest sentit, s'estableix que tots els tràmits d'aquesta llicència municipal, inclòs el de la presentació de la sol·licitud corresponent i excepte la resolució final de l'autoritat municipal, s'integren en el procediment d'atorgament de l'autorització ambiental integrada, el condicionat ambiental de la qual és, en tot cas, vinculant per a l'autoritat municipal en tots els aspectes ambientals que reculli aquella. Això no obstant, es garanteix la participació municipal en un doble moment, de tal manera que, d'una banda, entre la documentació de la sol·licitud de l'autorització ambiental integrada figura necessàriament un informe de l'Ajuntament que acrediti la compatibilitat del projecte amb el planejament urbanístic, i, d'altra banda, dins del procediment s'inclou un informe preceptiu del mateix Ajuntament sobre els aspectes de la instal·lació que siguin de la seva competència, tenint en compte, a més, que, com ha quedat esmentat, es manté en tot cas el pronunciament final de l'autoritat municipal sobre la pròpia concessió de la llicència.

No obstant això, aquestes mesures de coordinació de l'autoritat ambiental integrada amb la llicència municipal d'activitats classificades es dicten sens perjudici de les normes dictades per les comunitats autònomes en aquesta matèria, que són aplicables en tot cas.

7

Els mecanismes de coordinació de l'autorització ambiental integrada amb altres procediments d'intervenció administrativa en els quals intervenen diferents autoritats ambientals s'estenen, també, als casos en què la posada en marxa de les instal·lacions afectades impliquin la realització d'abocaments a les aigües continentals de conques intercomunitàries, en els quals la competència correspon a l'Administració General de l'Estat de conformitat amb l'article 149.1.22a de la Constitució.

En aquests casos, la resolució administrativa en què es plasmava l'autorització d'abocaments, que fins al moment atorgaven les confederacions hidrogràfiques, de conformitat amb el que estableix la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, es trasllada a l'autorització ambiental integrada que atorguen les comunitats autònomes, d'acord amb aquesta Llei, però sense que en cap moment això signifiqui una davallada de les competències que té l'Estat en aquesta matèria, perquè l'organisme de conca estatal ha d'emetre un informe sobre l'admissibilitat de l'abocament o, si s'escau, sobre les seves característiques, condicions i mesures correctores, que té caràcter vinculant per a l'òrgan autonòmic competent per atorgar l'autorització ambiental integrada.

D'altra banda, la Llei preveu mecanismes de col·laboració interadministrativa per als casos en què l'informe vinculant anterior no sigui emès dins del termini, de manera que, d'una banda, se li concedeix un nou termini a requeriment urgent de l'òrgan autonòmic, i, de l'altra, s'admet que encara que l'informe esmentat sigui emès fora de termini hagi de ser tingut en compte sempre que es rebí abans de l'atorgament de l'autorització ambiental integrada. Evidentment, si transcorreguts tots els terminis anteriors, l'organisme de conca no ha emès l'informe, no es poden paralitzar les actuacions per una causa que, en tot cas, no és imputable al sol·licitant, pel la qual cosa la Llei estableix que, si així això té lloc, les característiques de l'abocament i les mesures correctores serien fixades per l'òrgan autonòmic en l'autorització ambiental integrada de conformitat amb la legislació sectorial aplicable. Tot això sens perjudici que, en aquest últim cas, l'organisme de conca podria, a més, instar la modificació de l'autorització ambiental integrada d'acord amb el mecanisme que preveu l'article 26.1.d) d'aquesta Llei.

Com és obvi, aquestes mesures suposen una modificació puntual de la Llei d'aigües, tal com estableix la disposició final segona, en la qual s'indica expressament que l'autorització d'abocament a les aigües continentals de conques intercomunitàries s'ha de substituir per l'emissió de l'informe preceptiu i vinculant de l'organisme de conca estatal que regula aquesta Llei.

No obstant això, la regulació anterior no afecta el règim econòmic financer ni la resta de competències estatals en matèria de protecció del domini públic hidràulic, com les relatives a la vigilància i la inspecció o a l'exercici de la potestat sancionadora, d'acord amb la disposició final primera. En aquest sentit, quan les característiques de l'abocament hagin estat fixades per l'òrgan autonòmic, perquè no s'ha emès l'informe vinculant de l'organisme de conca, aquest ha de liquidar el cànon de control d'abocaments d'acord amb les condicions establertes en l'autorització ambiental integrada que, a aquests efectes, ha de ser posada a disposició d'aquell organisme per l'òrgan autonòmic competent per atorgar-la.

8

Finalment, un altre mecanisme d'integració i simplificació administrativa, seguint les pautes marcades a la

Directiva 96/61/CE, és la possibilitat que les comunitats autònomes incloguin en el procediment d'atorgament de l'autorització ambiental integrada les actuacions en matèria d'avaluació ambiental que siguin de la seva competència i les exigides per la normativa sobre riscos d'accidents greus en els quals intervinguin substàncies perilloses, i aquelles altres previstes en la seva normativa ambiental.

Igualment, quan correspongui a l'Administració General de l'Estat la competència per formular la declaració d'impacte ambiental se n'ha de remetre una còpia a l'òrgan autonòmic, que ha d'incorporar el seu contingut a l'autorització ambiental integrada. En aquests casos, a més, es reconeix expressament la possibilitat d'utilitzar fórmules de col·laboració amb les comunitats autònomes mitjançant figures com, entre altres, l'encàrrec de gestió que regula l'article 15 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

9

Davant d'un procediment tan complex per atorgar l'autorització ambiental integrada, que coordina i integra diferents actes administratius d'administracions diverses, ha estat necessari establir un règim singular d'impugnació per als casos en què s'hagin emès informes vinculants.

D'aquesta manera, quan un informe preceptiu i vinculant impedeixi l'atorgament de l'autorització, contra el dit informe es pot recórrer, en la via judicial o administrativa, segons correspongui, amb independència de la resolució que posi fi al procediment i, per tant, contra la mateixa Administració que l'hagi emès, de conformitat amb el que estableix l'article 107.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, respecte de la impugnació dels actes de tràmit que decideixen directament o indirectament sobre el fons de l'assumpte en un procediment.

En canvi, quan l'informe vinculant sigui favorable però subjecti l'autorització a condicions amb les quals no estigui d'acord el sol·licitant, aquestes han de ser necessàriament incorporades a la resolució que posi fi al procediment mitjançant l'atorgament de l'autorització ambiental integrada, per la qual cosa si el recurs té caràcter administratiu s'ha d'interposar directament contra la resolució esmentada de l'òrgan autonòmic, que ha de traslladar el recurs a l'òrgan que hagi emès informe, perquè, en definitiva, és el que ha fixat les condicions amb les quals no està d'acord el recurrent i, per tant, qui s'ha de pronunciar sobre aquest aspecte del recurs. En cas que l'òrgan esmentat informant emeti alegacions en el termini de quinze dies, aquestes alegacions són vinculants per a l'òrgan administratiu que ha de resoldre el recurs.

Finalment, quan en el recurs contenciós administratiu que es pugui interposar contra la resolució de l'òrgan autonòmic que posa fi a la via administrativa es dedueixin pretensions que afectin els informes preceptius i vinculants, s'estableix que l'Administració que els hagi emès té la consideració de codemandada, d'acord amb l'article 21.1.a) de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, a fi de possibilitar la defensa de la legalitat dels informes esmentats per la mateixa Administració autora dels mateixos informes, i també la seva disposició de l'objecte del procés a través de figures com l'assentiment o la transacció judicial.

Tal com s'aprecia, el règim jurídic d'impugnació anterior té una rellevància especial quan en el funcionament de les instal·lacions afectades es produeixen abocaments a les aigües continentals de conques intercomunitàries, en la mesura que permet de salvaguardar la competència estatal en aquesta matèria.

10

Pel que fa al règim sancionador, s'ha tipificat un règim específic d'infraccions i sancions, sens perjudici del que estableix la legislació sectorial, que continua sent aplicable. No obstant això, en els casos en què d'uns mateixos fets i fonaments jurídics pugui derivar-ne una concurrència entre les sancions que preveu aquesta Llei i les de la legislació sectorial aplicable, s'imposa la que sigui més greu.

La Llei també preveu l'obligació de reposició de la situació alterada al seu estat anterior, així com el pagament de la indemnització corresponent pels danys i perjudicis que, si s'escau, s'hagin irrogat, amb la determinació expressa que, quan aquests danys s'hagin causat a les administracions públiques, la indemnització que correspongui s'ha de determinar i recaptar en la via administrativa. A més d'això, s'estableix que la resolució que posa fi al procediment sancionador pot determinar tant l'obligació de reposar com la d'haver d'indemnitzar els danys i perjudicis, i quan no s'hagi determinat aquesta circumstància es pot dur a terme mitjançant un procediment administratiu complementari.

Així mateix, es preveu la possibilitat d'imposar multes coercitives en cas d'incompliment de l'obligació de reposar la situació alterada al seu estat anterior.

11

D'altra banda, en aquesta Llei també s'incorporen tots els aspectes de la Directiva 1999/13/CE, del Consell, d'11 de març, relativa a les emissions de compostos orgànics volàtils a causa de l'ús de dissolvents orgànics en determinades activitats i instal·lacions, que estan supeditats al principi de reserva de Llei, amb la finalitat que, en via reglamentària, es pugui fer una incorporació correcta dels aspectes tècnics d'aquesta Directiva.

En aquest sentit, en la disposició final cinquena es facultava el Govern per determinar que determinades activitats no incloses en les categories de l'annex 1 puguin quedar sotmeses a notificació i registre per part de la Comunitat Autònoma on s'ubiquin. En aquest cas, també s'han de fixar els requisits als quals s'ha d'ajustar el funcionament de les activitats esmentades, i si es produeixen incompliments per part dels titulars s'aplica el règim sancionador que estableix aquesta Llei, amb excepció, com és obvi, dels preceptes relatius a l'exigència de l'autorització ambiental integrada, perquè aquestes activitats únicament estarien sotmeses a notificació i registre autonòmic.

A més d'això, l'annex 2 inclou la normativa reguladora dels compostos orgànics volàtils entre la qual es pren com a referència per aplicar nivells límit d'emissió mínims, en absència d'una regulació específica i d'acord amb l'article 7.2, perquè aquesta menció no figurava a l'annex 2 de la Directiva 96/61/CE perquè es va aprovar anteriorment a la Directiva 1999/13/CE.

12

En la part final de la Llei s'inclouen, en primer terme, dues disposicions addicionals referides, respectivament, a la col·laboració amb les comunitats autònomes en matèria d'avaluació d'impacte ambiental i al règim sancionador relatiu a les substàncies que esgoten la capa d'ozó.

Aquesta última previsió, que recull la disposició addicional segona, està imposada pel Reglament (CE) 2037/2000, del Parlament Europeu i del Consell, de 29 de juny, sobre les substàncies que esgoten la capa d'ozó, l'article 21 del qual disposa que «els estats membres han de determinar les sancions necessàries aplicables a les infraccions del present Reglament».

Les conductes objecte de sanció a què es refereix aquest Reglament troben cobertura legal en els tipus d'infracció que estableix la Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban, que en l'article 1 defineix com a «gèneres prohibits» tots aquells la importació, l'exportació, la circulació, la tinença, el comerç o la producció dels quals estigui prohibida expressament per disposició amb rang de llei o per reglament de la Unió Europea. La tipificació que recull l'article 2 es refereix, així mateix, a qui «dugui a terme operacions d'importació, exportació, producció, comerç, tinença, circulació o rehabilitació de gèneres estancats o prohibits, sense complir els requisits que estableixen les lleis».

13

El caràcter integrador de la nova autorització ambiental que es crea amb aquesta Llei fa necessari derogar les diverses normes sectorials en què es regulen autoritzacions ambientals de competència autonòmica, esmentades a la disposició derogatòria, per bé que únicament en els aspectes que es regulen en aquesta Llei, incloent-los en l'autorització ambiental integrada, és a dir, referent als procediments de sol·licitud, concessió, revisió i compliment de les autoritzacions respectives, per la qual cosa romanen vigents els altres preceptes de l'esmentada legislació sectorial que regulen la resta de mesures del règim d'intervenció ambiental en cada una de les matèries.

En concret, les autoritzacions ambientals que resulten derogades a l'entrada en vigor d'aquesta Llei són les de producció i gestió de residus, incloses les d'incineració, abocaments a les aigües continentals de conques intracomunitàries i abocaments al domini públic marítimoterrestre, des de terra fins al mar, i contaminació atmosfèrica. A més d'això, i per exigències de la Directiva 96/61/CE, es deroga el règim d'excepcions en matèria d'abocament de substàncies perilloses.

De la mateixa manera, es produeix una modificació puntual de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus, ja que aquesta última exclou, amb caràcter bàsic, les activitats de gestió de residus urbans realitzades pels ens locals del règim d'autorització administrativa exigida, amb caràcter general, a les activitats de valorització i eliminació de residus. Al contrari, a l'annex 1 de la Directiva 96/61/CE s'inclouen tots els abocadors que rebien més de deu tones diàries o que tinguin una capacitat de més de vint-i-cinc mil tones, amb exclusió dels abocadors de residus inerts, sense preveure cap excepció per als abocadors de residus urbans, per la qual cosa s'ha d'entendre que també en aquests casos és exigible el permís escrit que estableix l'article 8 de la directiva esmentada i, consegüentment, l'autorització ambiental integrada que regula aquesta Llei.

També es modifica la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, per adequar l'import de les sancions previstes en aquesta a les quanties que estableix la legislació ambiental aprovada recentment.

Finalment, aquesta Llei té la consideració de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, de conformitat amb el que estableix l'article 149.1.23a de la Constitució.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte evitar o, quan això no sigui possible, reduir i controlar la contaminació de l'atmosfera, de l'aigua i del sòl, mitjançant l'establiment d'un sistema de prevenció i control integrats de la contaminació, a fi d'assolir una elevada protecció del medi ambient en el seu conjunt.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Sens perjudici del que estableix la disposició final cinquena, aquesta Llei és aplicable a les instal·lacions de titularitat pública o privada en les quals s'exerceixi alguna de les activitats industrials incloses en les categories esmentades en l'annex 1, llevat de les instal·lacions o parts d'aquestes utilitzades per a la investigació, el desenvolupament i l'experimentació de nous productes i processos.

Article 3. *Definicions.*

Als efectes del que disposa aquesta Llei, s'entén per:

a) «Autorització ambiental integrada»: és la resolució de l'òrgan competent de la comunitat autònoma en què s'ubiqui la instal·lació, per la qual es permet, als únics efectes de la protecció del medi ambient i de la salut de les persones, explotar la totalitat o una part d'una instal·lació, sota determinades condicions destinades a garantir que aquesta compleix l'objecte i les disposicions d'aquesta Llei. Aquesta autorització pot ser vàlida per a una o més instal·lacions o parts d'instal·lacions que tinguin la mateixa ubicació i siguin explotades pel mateix titular.

b) «Autoritzacions substantives»: les autoritzacions d'indústries o instal·lacions industrials que estiguin legalment o reglamentàriament sotmeses a l'autorització administrativa prèvia, de conformitat amb l'article 4 de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria. En particular, tenen aquesta consideració les autoritzacions que estableixen la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric; la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i el capítol II de la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, sobre protecció de la seguretat ciutadana, referent a les instal·lacions químiques per a la fabricació d'explosius.

c) «Instal·lació»: qualsevol unitat tècnica fixa on s'exerceixi una o més de les activitats industrials esmentades a l'annex 1 d'aquesta Llei, així com qualsevol altra activitat directament relacionada amb les que tinguin relació de tipus tècnic amb les activitats exercides en aquest lloc i puguin tenir repercussions sobre les emissions i la contaminació.

d) «Instal·lació existent»: qualsevol instal·lació en funcionament i autoritzada abans de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, o que hagi sol·licitat les autoritzacions corresponents exigibles per la normativa aplicable, sempre que es posi en funcionament com a molt tard dotze mesos després de la data esmentada.

e) «Modificació substancial»: qualsevol modificació efectuada en una instal·lació que en opinió de l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada i d'acord amb els criteris que estableix l'article 10.2 pugui tenir repercussions perjudicials o importants en la seguretat, la salut de les persones o el medi ambient.

f) «Modificació no substancial»: qualsevol modificació de les característiques o del funcionament, o de l'extensió de la instal·lació, que sense tenir la consideració de substancial pugui tenir conseqüències en la seguretat, la salut de les persones o el medi ambient.

g) «Titular»: qualsevol persona física o jurídica que exploti o tingui la instal·lació.

h) «Òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada»: l'òrgan designat per la comunitat autònoma en què s'ubiqui la instal·lació objecte de l'autorització. Mentre no es produeixi una designació específica per part de la comunitat autònoma, s'entén competent l'òrgan de l'esmentada Administració que tingui les competències en matèria de medi ambient.

i) «Contaminació»: la introducció directa o indirecta, mitjançant l'activitat humana, de substàncies, vibracions,

calor o soroll a l'atmosfera, l'aigua o el sòl, que puguin tenir efectes perjudicials per a la salut humana o la qualitat del medi ambient, o que puguin causar danys als béns materials o deteriorar o perjudicar el gaudi o altres utilitzacions legítimes del medi ambient.

j) «Substància»: els elements químics i els seus compostos amb l'excepció de les substàncies radioactives regulades en la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear, i dels organismes modificats genèticament regulats en la Llei 15/1994, de 3 de juny, per la qual s'estableix el règim jurídic de la utilització confinada, alliberament voluntari i comercialització d'organismes modificats genèticament, a fi de prevenir els riscos per a la salut humana i el medi ambient, i en les seves corresponents normes de desplegament o normativa que les substitueixi.

k) «Emissió»: l'expulsió a l'atmosfera, a l'aigua o al sòl de substàncies, vibracions, calor o soroll procedents de manera directa o indirecta de fonts puntuals o difuses de la instal·lació.

l) «Valors límit d'emissió»: la massa o l'energia expressada en relació amb determinats paràmetres específics, la concentració o el nivell d'una emissió, el valor dels quals no s'ha de superar dins d'un o diversos períodes determinats. Els valors límit d'emissió de les substàncies s'apliquen generalment en el punt en què les emissions surtin de la instal·lació i en la seva determinació no s'ha de tenir en compte una possible dilució. Referent als abocaments indirectes a l'aigua, i sens perjudici de la normativa relativa a la contaminació causada per determinades substàncies perilloses abocades en el medi aquàtic, es pot tenir en compte l'efecte d'una estació de depuració en el moment de determinar els valors límit d'emissió de la instal·lació, sempre que s'assoleixi un nivell equivalent de protecció del medi ambient en el seu conjunt i això no condueixi a càrregues contaminants més elevades a l'entorn.

m) «Normes de qualitat mediambiental»: el conjunt de requisits establerts per la normativa aplicable que s'han de complir en un moment donat en un entorn determinat o en una part determinada d'aquest entorn.

n) «Paràmetres o mesures tècniques equivalents»: paràmetres o mesures de referència que, amb caràcter supletori o complementari, es consideren quan les característiques de la instal·lació no permetin una determinació adequada de valors límit d'emissió o quan no hi hagi normativa aplicable.

ñ) «Millors tècniques disponibles»: la fase més eficaç i avançada de desenvolupament de les activitats i de les seves modalitats d'explotació, que demostrin la capacitat pràctica de determinades tècniques per constituir, en principi, la base dels valors límit d'emissió destinats a evitar o, quan això no sigui possible, reduir en general les emissions i l'impacte en el conjunt del medi ambient i de la salut de les persones. Per a la seva determinació s'han de tenir en consideració els aspectes que s'esmenten a l'annex 4 d'aquesta Llei.

A aquests efectes, s'entén per:

«Tècniques»: la tecnologia utilitzada, juntament amb la forma en què la instal·lació estigui dissenyada, construïda, mantinguda, explotada o paralitzada.

«Disponibles»: les tècniques desenvolupades a una escala que permeti la seva aplicació en el context del sector industrial corresponent, en condicions econòmiques i tècnicament viables, prenent en consideració els costos i els beneficis, tant si les tècniques s'utilitzen o es produeixen a Espanya, com si no, sempre que el titular hi pugui tenir accés en condicions raonables.

«Millors»: les tècniques més eficaçes per assolir un alt nivell general de protecció del medi ambient en el seu conjunt i de la salut de les persones.

Article 4. Principis informadors de l'autorització ambiental integrada.

1. En atorgar l'autorització ambiental integrada, l'òrgan competent ha de tenir en compte que en el funcionament de les instal·lacions:

a) S'adoptin les mesures adequades per prevenir la contaminació, particularment mitjançant l'aplicació de les millors tècniques disponibles.

b) S'eviti la producció de residus o, si això no és possible, es gestionin mitjançant procediments de valorització, preferentment mitjançant reciclatge o reutilització. En cas que tampoc no sigui factible l'aplicació dels procediments esmentats, per raons tècniques o econòmiques, els residus s'eliminen de manera que s'eviti o es redueixi al màxim la seva repercussió en el medi ambient, d'acord amb la normativa aplicable en la matèria.

c) S'utilitzi l'energia, l'aigua, les matèries primeres i altres recursos de manera eficient.

d) S'adoptin les mesures necessàries per prevenir els accidents greus i limitar les seves conseqüències sobre la salut de les persones i el medi ambient, d'acord amb la normativa aplicable.

e) S'estableixin les mesures necessàries per evitar qualsevol risc de contaminació quan cessi l'explotació de la instal·lació i perquè el lloc on s'ubiqui quedi en un estat satisfactori d'acord amb la normativa aplicable.

2. Els òrgans competents han de tenir en compte els principis anteriors a l'hora d'establir les condicions de l'autorització ambiental integrada regulada en el títol III d'aquesta Llei.

Article 5. Obligacions dels titulars de les instal·lacions.

Els titulars de les instal·lacions on s'exerceixi alguna de les activitats industrials incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei han de:

a) Disposar de l'autorització ambiental integrada i complir les condicions que estableix.

b) Complir les obligacions de control i subministrament d'informació previstes per la legislació sectorial aplicable i per la mateixa autorització ambiental integrada.

c) Comunicar a l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada qualsevol modificació, substancial o no, que es proposi efectuar a la instal·lació.

d) Comunicar a l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada la transmissió de la seva titularitat.

e) Informar immediatament l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada de qualsevol incident o accident que pugui afectar el medi ambient.

f) Prestar l'assistència i la col·laboració necessàries a qui realitzi les actuacions de vigilància, inspecció i control.

g) Complir qualsevol altra obligació establerta en aquesta Llei i altres disposicions que siguin d'aplicació.

Article 6. Cooperació interadministrativa.

Per a l'aplicació d'aquesta Llei, les administracions públiques han d'ajustar les seves actuacions als principis d'informació mútua, cooperació i col·laboració. En particular, s'han de prestar la deguda assistència per assegurar l'eficàcia i la coherència de les seves actuacions, especialment en la tramitació de l'autorització ambiental integrada.

TÍTOL II

Valors límit d'emissió i millors tècniques disponibles

Article 7. *Valors límit d'emissió i mesures tècniques equivalents.*

1. Per a la determinació en l'autorització ambiental integrada dels valors límit d'emissió, s'ha de tenir en compte:

a) La informació subministrada, d'acord amb el que estableix l'article 8.1, per l'Administració General de l'Estat sobre les millors tècniques disponibles, sense prescriure la utilització d'una tècnica o tecnologia específica.

b) Les característiques tècniques de les instal·lacions on es dugui a terme alguna de les activitats industrials esmentades a l'annex 1, la seva implantació geogràfica i les condicions locals del medi ambient.

c) La naturalesa de les emissions i el seu potencial trasllat d'un medi a un altre.

d) Els plans nacionals aprovats, si s'escau, per donar compliment a compromisos establerts en la normativa comunitària o en tractats internacionals subscrits per l'Estat espanyol o per la Unió Europea.

e) La incidència de les emissions en la salut humana potencialment afectada i en les condicions generals de la sanitat animal.

f) Els valors límit d'emissió fixats, si s'escau, per la normativa en vigor en la data de l'autorització.

2. El Govern, sens perjudici de les normes addicionals de protecció que dictin les comunitats autònomes, pot establir valors límit d'emissió per a les substàncies contaminants, en particular per a les esmentades a l'annex 3, i per a les activitats industrials incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei. Mentre no es fixin aquests valors s'han de complir, com a mínim, els establerts en les normes esmentades a l'annex 2 i, si s'escau, en les normes addicionals de protecció dictades per les comunitats autònomes.

3. El Govern, en l'exercici de la seva potestat reglamentària, i sens perjudici de les normes addicionals de protecció que dictin les comunitats autònomes, pot establir, de manera motivada, obligacions particulars per a determinades activitats esmentades a l'annex 1, que substituïxin les condicions específiques de l'autorització ambiental integrada, sempre que es garanteixi un nivell equivalent de protecció del medi ambient en el seu conjunt. En tot cas, l'establiment d'aquestes obligacions no eximeix d'obtenir l'autorització ambiental integrada.

4. En els casos que es determinin reglamentàriament, es poden establir paràmetres o mesures tècniques de caràcter equivalent que complementin o substituïxin els valors límit d'emissió que regula aquest article.

Article 8. *Informació, comunicació i accés a la informació.*

1. L'Administració General de l'Estat ha de subministrar a les comunitats autònomes la informació que consti en poder seu sobre les millors tècniques disponibles, les seves prescripcions de control i la seva evolució i, si s'escau, ha d'elaborar guies sectorials sobre aquestes i la seva aplicació per a la determinació dels valors límit d'emissió.

2. Cada comunitat autònoma ha de disposar d'informació sistematitzada sobre:

a) Les principals emissions i els focus d'aquestes emissions.

b) Els valors límit d'emissió autoritzats, així com les millors tècniques disponibles, les característiques tècni-

ques de la instal·lació i les condicions locals del medi ambient en què s'hagin basat els dits valors i altres mesures que, si s'escau, s'hagin establert en les autoritzacions ambientals integrades concedides.

3. Els titulars de les instal·lacions han de notificar, almenys una vegada l'any, a les comunitats autònomes on estiguin ubicades, les dades sobre les emissions corresponents a la instal·lació.

4. Les comunitats autònomes han de remetre aquesta informació al Ministeri de Medi Ambient en el termini màxim de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, i posteriorment amb una periodicitat mínima anual, a efectes de l'elaboració de l'Inventari Estatal d'Emissions i la seva comunicació a la Comissió Europea, de conformitat amb l'article 10 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener.

5. La informació regulada en aquest article és pública d'acord amb el que preveu la Llei 38/1995, de 12 de desembre, sobre el dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient.

TÍTOL III

Règim jurídic de l'autorització ambiental integrada

CAPÍTOL I

Finalitat i aplicació

Article 9. *Instal·lacions sotmeses a l'autorització ambiental integrada.*

Se sotmet a autorització ambiental integrada la construcció, el muntatge, l'explotació o el trasllat, així com la modificació substancial, de les instal·lacions on s'exerceix alguna de les activitats incloses a l'annex 1.

Article 10. *Modificació de la instal·lació.*

1. La modificació d'una instal·lació sotmesa a autorització ambiental integrada pot ser substancial o no substancial.

2. A fi de qualificar la modificació d'una instal·lació com a substancial s'ha de tenir en compte la major incidència de la modificació projectada sobre la seguretat, la salut de les persones i el medi ambient, en els aspectes següents:

a) La mida i la producció de la instal·lació.
b) Els recursos naturals utilitzats per aquesta.
c) El seu consum d'aigua i energia.
d) El volum, el pes i la tipologia dels residus generats.

e) La qualitat i la capacitat regenerativa dels recursos naturals de les àrees geogràfiques que es puguin veure afectades.

f) El grau de contaminació produït.

g) El risc d'accident.

h) La incorporació o l'augment en l'ús de substàncies perilloses.

3. El titular d'una instal·lació que vulgui portar a terme una modificació de la instal·lació ho ha de comunicar a l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada, i ha d'indicar raonadament, en consideració als criteris assenyalats a l'apartat anterior, si considera que es tracta d'una modificació substancial o no substancial. A aquesta comunicació s'hi han d'adjuntar els documents justificatius de les raons exposades.

4. Quan el titular de la instal·lació consideri que la modificació projectada no és substancial la pot dur a terme, sempre que l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada no manifesti el contrari en el termini d'un mes.

5. Quan la modificació projectada sigui considerada pel mateix titular o per l'òrgan competent de la comunitat autònoma com a substancial, aquesta no es pot dur a terme mentre no sigui atorgada una nova autorització ambiental integrada.

Article 11. Finalitat de l'autorització ambiental integrada.

1. La finalitat de l'autorització ambiental integrada és:

a) Establir totes les condicions que garanteixin el compliment de l'objecte d'aquesta Llei per part de les instal·lacions sotmeses a la mateixa Llei, per mitjà d'un procediment que asseguri la coordinació de les diferents administracions públiques que han d'intervenir en la concessió de l'autorització per agilitar tràmits i reduir les càrregues administratives dels particulars.

b) Disposar d'un sistema de prevenció i control de la contaminació que integri en un sol acte d'intervenció administrativa totes les autoritzacions ambientals existents en matèria de producció i gestió de residus, incloses les d'incineració de residus municipals i perillosos i, si s'escau, les d'abocament de residus; d'abocaments a les aigües continentals, inclosos els abocaments al sistema integral de sanejament, i d'abocaments des de terra fins al mar, així com les determinacions de caràcter ambiental en matèria de contaminació atmosfèrica, incloses les referents als compostos orgànics volàtils.

2. L'atorgament de l'autorització ambiental integrada, així com la modificació a què es refereix l'article 26 ha de precedir, si s'escau, a les altres autoritzacions substantives o llicències que siguin obligatòries, entre altres:

a) Autoritzacions substantives de les indústries assenyalades al paràgraf b) de l'article 3.

b) Llicència municipal d'activitats classificades regulada al Decret 2414/1961, de 30 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, o en la normativa autonòmica que hi sigui aplicable, sens perjudici dels mecanismes de coordinació que estableix el capítol III.

3. L'autorització ambiental integrada s'atorga sens perjudici de les autoritzacions o concessions que s'hagin d'exigir per a l'ocupació o la utilització del domini públic, de conformitat amb el que estableix la Llei d'aigües, text refós aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, i la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, i altra normativa que hi sigui aplicable.

S'exceptuen del que estableix aquest apartat les autoritzacions d'abocaments a les aigües continentals i al domini públic marítim terrestre, des de terra fins al mar, que s'inclouen en l'autorització ambiental integrada, d'acord amb aquesta Llei.

4. Les comunitats autònomes han de disposar el que sigui necessari per possibilitar la inclusió de les actuacions següents en el procediment d'atorgament de l'autorització ambiental integrada:

a) Les actuacions en matèria d'avaluació d'impacte ambiental, o altres figures d'avaluació ambiental que prevegi la normativa autonòmica, quan així sigui exigible i la competència per a això sigui de la comunitat autònoma.

b) Les actuacions dels òrgans que, si s'escau, hagin d'intervenir en virtut del que estableix el Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, sobre mesures de control

dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervinguin substàncies perilloses.

c) Altres actuacions que estiguin previstes en la normativa autonòmica ambiental.

CAPÍTOL II

Sol·licitud i concessió de l'autorització ambiental integrada

Article 12. Contingut de la sol·licitud.

1. La sol·licitud de l'autorització ambiental integrada ha de contenir, com a mínim, la documentació següent, sens perjudici del que determinin, a aquests efectes, les comunitats autònomes:

a) Projecte bàsic que inclogui, com a mínim, els aspectes següents:

Descripció detallada i abast de l'activitat i de les instal·lacions, els processos productius i el tipus de producte.

Documentació requerida per a l'obtenció de la corresponent llicència municipal d'activitats classificades que regulen el Decret 2414/1961, de 30 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, o les disposicions autonòmiques que siguin aplicables, sens perjudici del que estableix l'apartat 2 de l'article 29.

En cas de modificació substancial d'una instal·lació autoritzada, la part o les parts d'aquesta afectades per la modificació.

Estat ambiental del lloc en què s'ha d'ubicar la instal·lació i els possibles impactes que es prevegin, inclosos els que es puguin originar en cessar l'explotació d'aquesta.

Recursos naturals, primeres matèries i auxiliars, substàncies, aigua i energia emprades o generades a la instal·lació.

Fonts generadores de les emissions de la instal·lació.

Tipus i quantitat de les emissions previsibles de la instal·lació a l'aire, a les aigües i al terra, així com, si s'escau, tipus i quantitat dels residus que s'hagin de generar, i la determinació dels seus efectes significatius sobre el medi ambient.

Tecnologia prevista i altres tècniques utilitzades per prevenir i evitar les emissions procedents de la instal·lació o, i si això no és possible, per reduir-les.

Mesures relatives a la prevenció, la reducció i la gestió dels residus generats.

Sistemes i mesures previstos per reduir i controlar les emissions i els abocaments.

Les altres mesures proposades per complir els principis a què es refereix l'article 4 de la Llei.

Un breu resum de les principals alternatives estudiades pel sol·licitant, si n'hi ha.

b) Informe de l'Ajuntament en el territori del qual s'ubiqui la instal·lació, acreditatiu de la compatibilitat del projecte amb el planejament urbanístic, d'acord amb el que estableix l'article 15.

c) Si s'escau, la documentació exigida per la legislació d'aigües per a l'autorització d'abocaments a les aigües continentals i per la legislació de costes per a l'autorització d'abocaments des de terra fins al mar.

Quan es tracti d'abocaments a les aigües continentals de conques intercomunitàries, aquesta documentació ha de ser tramesa immediatament a l'organisme de conca per l'òrgan de la comunitat autònoma davant del qual s'hagi presentat la sol·licitud, a fi que manifesti si cal requerir al sol·licitant que esmeni la falta o hi adjunti els documents preceptius.

d) La determinació de les dades que, a judici del sol·licitant, tinguin confidencialitat d'acord amb les disposicions vigents.

e) Qualsevol altra documentació acreditativa del compliment de requisits que estableix la legislació sectorial aplicable inclosa, si s'escau, la referida a fiances o assegurances obligatòries que siguin exigibles de conformitat amb la legislació sectorial esmentada.

f) Qualsevol altra documentació i informació que es determini en la normativa aplicable.

2. A la sol·licitud de l'autorització ambiental integrada s'hi ha d'adjuntar un resum no tècnic de totes les indicacions especificades en els paràgrafs anteriors, per facilitar-ne la comprensió a efectes del tràmit d'informació pública.

3. En els casos que preveu l'apartat 4 de l'article anterior, la sol·licitud de l'autorització ambiental integrada ha d'incloure, a més, l'estudi d'impacte ambiental i altra documentació exigida per la legislació que hi sigui aplicable.

Article 13. *Presentació de la sol·licitud.*

La sol·licitud d'autorització ambiental integrada s'ha de presentar davant l'òrgan designat per la comunitat autònoma en l'àmbit territorial de la qual s'ubiqui la instal·lació, sens perjudici del que estableix l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Mentre no es produeixi una designació específica per part de la comunitat autònoma, la sol·licitud s'ha de presentar a l'òrgan de l'Administració esmentada que tingui les competències en matèria de medi ambient.

Article 14. *Tramitació.*

En tots els aspectes que no regula aquesta Llei, el procediment per atorgar l'autorització ambiental integrada s'ha d'ajustar al que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 15. *Informe urbanístic.*

Amb la sol·licitud prèvia de l'interessat, l'Ajuntament en el territori del qual s'ubiqui la instal·lació ha d'emetre l'informe a què es refereix l'article 12.1.b) d'aquesta Llei en el termini màxim de trenta dies. En cas que no ho faci, el dit informe es pot substituir per una còpia de la sol·licitud d'aquest.

En tot cas, si l'informe urbanístic que regula aquest article és negatiu, amb independència del moment en què s'hagi emès, però sempre que s'hagi rebut a la comunitat autònoma abans de l'atorgament de l'autorització ambiental integrada, l'òrgan competent per atorgar l'autorització esmentada ha de dictar resolució motivada que posi fi al procediment i arxivar les actuacions.

Article 16. *Informació pública.*

1. Una vegada completada la documentació, d'acord amb el que estableixen els articles anteriors, s'obre un període d'informació pública que no pot ser inferior a trenta dies.

2. El període d'informació pública és comú per als procediments les actuacions dels quals s'integren en el de l'autorització ambiental integrada així com, si s'escau, per als procediments d'autoritzacions substantives de les indústries assenyalades al paràgraf b) de l'article 3.

3. S'exceptuen del tràmit d'informació pública les dades de la sol·licitud que, d'acord amb les disposicions vigents, tinguin confidencialitat.

Article 17. *Informes.*

Una vegada conclòs el període d'informació pública, l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada ha de remetre una còpia de l'expedient, amb les al·legacions i observacions rebudes, als òrgans que s'hagin de pronunciar sobre les diferents matèries de la seva competència.

Article 18. *Informe de l'Ajuntament.*

L'Ajuntament en el territori del qual s'ubiqui la instal·lació, una vegada rebuda la documentació a què es refereix l'article anterior ha d'emetre, en el termini de trenta dies des de la recepció de l'expedient, un informe sobre l'adequació de la instal·lació analitzada a tots els aspectes que siguin de la seva competència. Si no s'emeteix l'informe en el termini assenyalat es prossegueixen les actuacions. No obstant això, l'informe emès fora de termini però rebut abans que es dicti resolució ha de ser valorat per l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

Article 19. *Informe de l'organisme de conca.*

1. En els casos en què l'activitat sotmesa a autorització ambiental integrada requereixi autorització d'abocament al domini públic hidràulic de conques intercomunitàries d'acord amb la legislació d'aigües, l'organisme de conca competent ha d'emetre un informe sobre l'admissibilitat de l'abocament i, si s'escau, determinar-ne les característiques i les mesures correctores que s'han d'adoptar a fi de preservar el bon estat ecològic de les aigües.

2. L'informe que regula l'apartat anterior té caràcter preceptiu i vinculant i s'ha d'emetre en el termini màxim de sis mesos des de la recepció de l'expedient.

En cas que no s'emeti l'informe en el termini assenyalat en el paràgraf anterior, l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada ha de requerir a l'organisme de conca perquè emeti amb caràcter urgent l'informe esmentat en el termini màxim d'un mes.

Transcorregut el termini previst des del requeriment a l'organisme de conca sense que aquest hagi emès l'informe, es poden prosseguir les actuacions. No obstant això, l'informe rebut fora del termini assenyalat i abans de l'atorgament de l'autorització ambiental integrada, ha de ser tingut en consideració per l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

3. Transcorreguts els terminis que preveu l'apartat anterior sense que l'organisme de conca hagi emès l'informe requerit, es pot atorgar l'autorització ambiental integrada, que ha de preveure les característiques de l'abocament i les mesures correctores requerides, establertes de conformitat amb la legislació sectorial aplicable.

4. Si l'informe vinculant que regula aquest article considera que és inadmissible l'abocament i, com a conseqüència, impedeix l'atorgament de l'autorització ambiental integrada, l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada ha de dictar resolució motivada en què denegui l'autorització.

Article 20. *Proposta de resolució i tràmit d'audiència.*

1. L'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada, després de realitzar una avaluació ambiental del projecte en el seu conjunt, ha d'elaborar

una proposta de resolució que, ajustada al contingut que estableix l'article 22 d'aquesta Llei, ha d'incorporar les condicions que resultin dels informes vinculants emesos, després d'un tràmit d'audiència als interessats.

2. Quan en el tràmit d'audiència a què es refereix l'apartat anterior s'hagin realitzat alegacions, aquestes s'han de traslladar, juntament amb la proposta de resolució, als òrgans competents per emetre informes vinculants en tràmits anteriors perquè, en el termini màxim de quinze dies, manifestin el que considerin convenient, que també té caràcter vinculant en els aspectes referits a matèries de la seva competència.

Article 21. *Resolució.*

1. L'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada ha de dictar la resolució que posi fi al procediment en el termini màxim de deu mesos.

2. Transcorregut el termini màxim de deu mesos sense que s'hagi notificat resolució expressa, s'entén desestimada la sol·licitud presentada.

Article 22. *Contingut de l'autorització ambiental integrada.*

1. L'autorització ambiental integrada ha de tenir el contingut mínim següent:

a) Els valors límit d'emissió basats en les millors tècniques disponibles, d'acord amb l'article 7, per a les substàncies contaminants, en particular per a les esmentades a l'annex 3, que puguin ser emeses per la instal·lació i, si s'escau, els paràmetres o les mesures tècniques equivalents que els completin o substitueixin.

b) Les prescripcions que garanteixin, si s'escau, la protecció del sòl i de les aigües subterrànies.

c) Els procediments i els mètodes que s'hagin d'utilitzar per a la gestió dels residus generats per la instal·lació.

d) Les prescripcions que garanteixin, si s'escau, la minimització de la contaminació a llarga distància o transfronterera.

e) Els sistemes i els procediments per al tractament i el control de tota mena d'emissions i residus, amb especificació de la metodologia de mesurament, la freqüència i els procediments per avaluar els mesuraments.

f) Les mesures relatives a les condicions d'exploració en situacions diferents de les normals que puguin afectar el medi ambient, com els casos de posada en marxa, fuites, fallades de funcionament, parades temporals o el tancament definitiu.

g) Qualsevol altra mesura o condició que estableixi la legislació sectorial aplicable.

2. L'autorització ambiental integrada pot incloure excepcions temporals dels valors límit d'emissió aplicables quan el titular de la instal·lació presenti alguna de les mesures següents, que han de ser aprovades per l'Administració competent i s'han d'incloure en l'autorització ambiental integrada, i han de formar part del contingut:

a) Un pla de rehabilitació que garanteixi el compliment dels valors límit d'emissió en el termini màxim de sis mesos.

b) Un projecte que impliqui una reducció de la contaminació.

3. Quan per al compliment dels requisits de qualitat mediambiental, exigibles d'acord amb la legislació aplicable, sigui necessari aplicar condicions més rigoroses que les que es puguin assolir mitjançant la utilització

de les millors tècniques disponibles, l'autorització ambiental integrada ha d'exigir l'aplicació de condicions complementàries, sens perjudici d'altres mesures que es puguin adoptar per respectar les normes de qualitat mediambiental.

4. Per a les instal·lacions en què es desenvolupin algunes de les categories d'activitats incloses a l'epígraf 9.3 de l'annex 1 d'aquesta Llei, els òrgans competents han de tenir en compte, a l'hora de fixar les prescripcions sobre gestió i control dels residus en l'autorització ambiental integrada, les consideracions pràctiques específiques de les activitats esmentades, tenint en compte els costos i els avantatges de les mesures que s'hagin d'adoptar.

5. En el cas que preveu l'article 11.4, l'autorització ambiental integrada ha de contenir, a més, quan sigui exigible:

a) La declaració d'impacte ambiental o altres figures d'avaluació ambiental que estableixi la normativa que hi sigui aplicable.

b) Les condicions preventives i de control necessàries en matèria d'accidents greus en què intervinguin substàncies perilloses d'acord amb el Reial decret 1254/1999, de 16 de juliol, i altra normativa que hi sigui aplicable.

Article 23. *Notificació i publicitat.*

1. L'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada ha de notificar la resolució als interessats, a l'Ajuntament on s'ubiqui la instal·lació, als diferents òrgans que hagin emès informes vinculants i, si s'escau, a l'òrgan estatal competent per atorgar les autoritzacions substantives que assenyala l'article 11.2.a) d'aquesta Llei.

2. Les persones físiques o jurídiques tenen dret a accedir a les resolucions de les autoritzacions ambientals integrades, i també a les actualitzacions posteriors, de conformitat amb la legislació sobre accés a la informació en matèria de medi ambient.

3. Les comunitats autònomes han de donar publicitat en els seus respectius butlletins oficials a les resolucions administratives mitjançant les quals s'hagin atorgat o modificat les autoritzacions ambientals integrades.

Article 24. *Impugnació.*

1. Els interessats es poden oposar als informes vinculants emesos en el procediment que regula aquesta Llei mitjançant la impugnació de la resolució administrativa que posi fi al procediment d'atorgament de l'autorització ambiental integrada, sens perjudici del que estableix l'article 107.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, per als casos en què els informes vinculants esmentats impedeixin l'atorgament de l'autorització esmentada.

2. Quan la impugnació, en via administrativa, de la resolució que posi fi al procediment d'atorgament de l'autorització ambiental integrada afecti les condicions establertes en els informes vinculants, l'òrgan de la comunitat autònoma competent per resoldre el recurs ha de traslladar-lo als òrgans que els hagin emès, a fi que aquests, si ho consideren oportú, presentin alegacions en el termini de quinze dies. Si s'emeten dins del termini, les alegacions són vinculants per a la resolució del recurs.

3. Si en el recurs contenciós administratiu que es pugui interposar contra la resolució que posi fi a la via administrativa es dedueixen pretensions relatives als informes preceptius i vinculants, l'Administració que els

hagi emès té la consideració de codemandada, d'acord amb el que estableix la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Article 25. Renovació de l'autorització ambiental integrada.

1. L'autorització ambiental integrada, amb totes les seves condicions, incloses les relatives als abocaments al domini públic hidràulic i marítim terrestre, des de terra fins al mar, s'ha d'atorgar per un termini màxim de vuit anys, transcorreguts els quals ha de ser renovada i, si s'escau, actualitzada per períodes successius.

2. Amb una antelació mínima de deu mesos abans del venciment del termini de vigència de l'autorització ambiental integrada, el seu titular ha de sol·licitar-ne la renovació, que s'ha de tramitar per un procediment simplificat que s'ha d'establir per reglament.

3. Si, una vegada vençut el termini de vigència de l'autorització ambiental integrada, l'òrgan competent per atorgar-la no ha dictat resolució expressa sobre la sol·licitud de renovació a què es refereix l'apartat anterior, aquesta s'entén estimada i, consegüentment, renovada l'autorització ambiental integrada en les mateixes condicions.

Article 26. Modificació de l'autorització ambiental integrada.

1. En qualsevol cas, l'autorització ambiental integrada pot ser modificada d'ofici quan:

a) La contaminació produïda per la instal·lació faci convenient la revisió dels valors límit d'emissió imposats o l'adopció d'altres de nous.

b) Sigui possible reduir significativament les emissions sense imposar costos excessius a conseqüència d'importants canvis en les millors tècniques disponibles.

c) La seguretat de funcionament del procés o activitat faci necessari emprar altres tècniques.

d) L'organisme de conca, d'acord amb el que estableix la legislació d'aigües, consideri que hi ha circumstàncies que justifiquin la revisió o la modificació de l'autorització ambiental integrada pel que fa a abocaments al domini públic hidràulic de conques intercomunitàries. En aquest cas, l'organisme de conca ha de requerir, mitjançant un informe vinculant, a l'òrgan competent per atorgar l'autorització ambiental integrada, que iniciï el procediment de modificació en el termini màxim de vint dies.

e) Així ho exigeixi la legislació sectorial que sigui aplicable a la instal·lació.

2. La modificació a què es refereix l'apartat anterior no dona dret a indemnització i s'ha de tramitar per un procediment simplificat que s'ha d'establir per reglament.

Article 27. Activitats amb efectes transfronterers.

1. En cas que l'òrgan competent de la comunitat autònoma consideri que el funcionament de la instal·lació per a la qual se sol·licita l'autorització ambiental integrada pot tenir efectes ambientals negatius i significatius en un altre estat membre de la Unió Europea, o quan així ho consideri un altre Estat membre, s'ha de remetre una còpia de la sol·licitud a l'Estat esmentat perquè s'hi puguin formular les alegacions que es considerin oportunes, abans que es dicti resolució definitiva. Igualment, s'ha de remetre a l'Estat membre afectat la resolució que finalment s'adopti, en relació amb la sol·licitud d'autorització ambiental integrada.

2. Als efectes que preveu l'apartat anterior, l'òrgan competent de la comunitat autònoma s'ha de relacionar amb l'Estat membre potencialment afectat a través del Ministeri d'Afers Exteriors.

CAPÍTOL III

Coordinació amb altres mecanismes d'intervenció ambiental

Article 28. Coordinació amb el procediment d'avaluació d'impacte ambiental.

Quan correspongui a l'òrgan ambiental de l'Administració General de l'Estat la formulació de la declaració d'impacte ambiental, d'acord amb el que estableix el Reial decret legislatiu 1302/1986, de 28 de juny, d'avaluació d'impacte ambiental, i la seva normativa de desplegament, no es pot atorgar l'autorització ambiental integrada ni, si s'escau, les autoritzacions substantives de les indústries que assenyalen l'article 3.b), sense que prèviament s'hagi dictat la declaració esmentada.

A aquests efectes, l'òrgan ambiental estatal, tan aviat com hagi formulat la declaració d'impacte ambiental o després de la resolució pel Consell de Ministres de discrepàncies amb l'òrgan competent per concedir l'autorització substantiva, ha de remetre'n una còpia a l'òrgan competent de la comunitat autònoma i, si s'escau, a l'òrgan estatal per atorgar les autoritzacions substantives que assenyalen l'article 3.b), que han d'incorporar el seu condicionat al contingut de l'autorització ambiental integrada, i també al de les autoritzacions substantives que siguin exigibles.

Article 29. Coordinació amb el règim aplicable en matèria d'activitats classificades.

1. El procediment per a l'atorgament de l'autorització ambiental integrada substitueix el procediment per a l'atorgament de la llicència municipal d'activitats classificades que regula el Decret 2414/1961, de 30 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses, excepte pel que fa a la resolució definitiva de l'autoritat municipal. A aquests efectes, l'autorització ambiental integrada és vinculant, si s'escau, per a l'autoritat municipal quan impliqui la denegació de llicències o la imposició de mesures correctores, així com pel que fa a tots els aspectes mediambientals que recull l'article 22.

2. El que disposa l'apartat anterior s'entén sens perjudici de les normes autonòmiques sobre activitats classificades que, si s'escau, siguin aplicables.

TÍTOL IV

Disciplina ambiental

Article 30. Control i inspecció.

1. Les comunitats autònomes són les competents per adoptar les mesures de control i inspecció necessàries per garantir el compliment d'aquesta Llei, sens perjudici de la competència estatal en aquesta matèria respecte als abocaments a conques intercomunitàries.

2. Els resultats de les actuacions de control i inspecció s'han de posar a disposició del públic, sense cap altra limitació que la que estableix la legislació sobre el dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient.

Article 31. *Infraccions.*

1. Sens perjudici de les infraccions que, si s'escau, estableixi la legislació sectorial i de les que puguin establir les comunitats autònomes, les infraccions en matèria de prevenció i control integrats de la contaminació es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions molt greus:

a) Exercir l'activitat o dur a terme una modificació substancial d'aquesta sense la preceptiva autorització ambiental integrada, sempre que s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o s'hagi posat en perill greu la seguretat o salut de les persones.

b) Incomplir les condicions establertes en l'autorització ambiental integrada, sempre que s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o s'hagi posat en perill greu la seguretat o salut de les persones.

c) Incomplir les obligacions derivades de les mesures provisionals que preveu l'article 35 d'aquesta Llei.

d) Exercir l'activitat incomplint les obligacions fixades en les disposicions que hagin establert l'exigència de notificació i registre per part de les comunitats autònomes, d'acord amb la disposició final cinquena, sempre que s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o s'hagi posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones.

3. Són infraccions greus:

a) Exercir l'activitat o dur a terme una modificació substancial d'aquesta activitat sense l'autorització ambiental integrada preceptiva, sense que s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o sense que s'hagi posat en perill greu la seguretat o la salut de les persones.

b) Incomplir les condicions establertes en l'autorització ambiental integrada, sense que s'hagi produït un dany o deteriorament greu per al medi ambient o sense que s'hagi posat en perill greu la seguretat o salut de les persones.

c) Amagar o alterar maliciosament la informació exigida en els procediments que regula aquesta Llei.

d) Transmetre la titularitat de l'autorització ambiental integrada sense comunicar-ho a l'òrgan competent per atorgar-la.

e) No comunicar a l'òrgan competent de la comunitat autònoma les modificacions efectuades en la instal·lació, sempre que no tinguin el caràcter de substancials.

f) No informar immediatament l'òrgan competent de la comunitat autònoma de qualsevol incident o accident que afecti de manera significativa el medi ambient.

g) Impedir, endarrerir o obstruir l'activitat d'inspecció o control.

h) Exercir l'activitat incomplint les obligacions fixades en les disposicions que hagin establert l'exigència de notificació i registre per part de les comunitats autònomes, d'acord amb la disposició final cinquena, sempre que s'hagi produït un dany o deteriorament per al medi ambient o s'hagi posat en perill la seguretat o salut de les persones, que en cap dels dos casos tingui la consideració de greu.

4. Són infraccions lleus:

a) No efectuar les notificacions preceptives a les administracions públiques, en els casos que regula la disposició final cinquena, sense que s'hagi produït cap tipus de dany o deteriorament per al medi ambient ni s'hagi posat en perill la seguretat o la salut de les persones.

b) L'incompliment de les prescripcions que estableixen aquesta Llei o les normes aprovades d'acord amb aquesta, quan no estigui tipificat com a infracció molt greu o greu.

Article 32. *Sancions.*

1. Les infraccions tipificades en l'article anterior poden donar lloc a la imposició de totes o algunes de les següents sancions:

a) En el cas d'infracció molt greu:

Multa des de 200.001 euros fins a 2.000.000 d'euros.

Clausura definitiva, total o parcial, de les instal·lacions.

Clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions per un període no inferior a dos anys ni superior a cinc.

Inhabilitació per a l'exercici de l'activitat per un període no inferior a un any ni superior a dos.

Revocació de l'autorització o suspensió d'aquesta per un temps no inferior a un any ni superior a cinc.

Publicació, a través dels mitjans que es considerin oportuns, de les sancions imposades, una vegada aquestes hagin adquirit fermesa en via administrativa o, si s'escau, jurisdiccional, així com els noms, els cognoms o la denominació o raó social de les persones físiques o jurídiques responsables i l'índole i naturalesa de les infraccions.

b) En el cas d'infracció greu:

Multa des de 20.001 euros fins a 200.000 euros.

Clausura temporal, total o parcial, de les instal·lacions per un període màxim de dos anys.

Inhabilitació per a l'exercici de l'activitat per un període màxim d'un any.

Revocació de l'autorització o suspensió d'aquesta per un període màxim d'un any.

c) En el cas d'infracció lleu:

Multa de fins a 20.000 euros.

2. Quan la quantia de la multa sigui inferior al benefici obtingut per la comissió de la infracció, la sanció ha de ser augmentada, com a mínim, fins al doble de l'import en què s'hagi beneficiat l'infractor.

Article 33. *Graduació de les sancions.*

En la imposició de les sancions s'ha de guardar la deguda adequació entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada. S'han de considerar de manera especial els criteris següents per a la graduació de la sanció:

a) L'existència d'intencionalitat o reiteració.

b) Els danys causats al medi ambient o la salut de les persones o el perill creat per a la seva seguretat.

c) La reincidència per comissió de més d'una infracció tipificada en aquesta Llei quan així hagi estat declarat per resolució ferma.

d) El benefici obtingut per la comissió de la infracció.

Article 34. *Concurrència de sancions.*

Quan per uns mateixos fets i fonaments jurídics l'infractor pugui ser sancionat, d'acord amb aquesta Llei i una altra o altres lleis que siguin aplicables, de les possibles sancions se li ha d'imposar la més greu.

Article 35. *Mesures de caràcter provisional.*

1. Quan s'hagi iniciat un procediment sancionador, l'òrgan competent per imposar la sanció pot acordar, entre altres, alguna o algunes de les mesures provisionals següents:

a) Mesures de correcció, seguretat o control que impedeixin la continuïtat en la producció del risc o del dany.

- b) Precintament d'aparells o equips.
- c) Clausura temporal, parcial o total, de les instal·lacions.
- d) Aturada de les instal·lacions.
- e) Suspensió temporal de l'autorització per a l'exercici de l'activitat.

2. Les mesures que assenyala l'apartat anterior poden ser acordades abans de la iniciació del procediment administratiu sancionador, en les condicions que estableix l'article 72.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 36. *Obligació de reposar i multes coercitives.*

1. Sens perjudici de la sanció penal o administrativa que s'imposi, l'infractor està obligat a la reposició o la restauració de les coses a l'estat anterior a la infracció comesa, així com, si s'escau, a abonar la indemnització corresponent pels danys i els perjudicis causats. La indemnització pels danys i els perjudicis causats a les administracions públiques s'ha de determinar i recaptar en via administrativa.

2. Quan l'infractor no compleixi l'obligació de reposició o restauració que estableix l'apartat anterior, l'òrgan competent pot acordar la imposició de multes coercitives la quantia de les quals no pot superar un terç de la multa prevista per al tipus d'infracció comesa.

Disposició addicional primera. *Col·laboració amb les comunitats autònomes.*

Als efectes del que preveu l'article 28 d'aquesta Llei, en els casos en què correspongui emetre la declaració d'impacte ambiental a l'Administració General de l'Estat, s'han d'arbitrar fórmules de col·laboració amb les comunitats autònomes per a la coordinació del procediment d'avaluació d'impacte ambiental amb el de l'autorització ambiental integrada.

Disposició addicional segona. *Règim sancionador relatiu a les substàncies que exhaureixen la capa d'ozó.*

L'incompliment del que disposa el Reglament (CE) 2037/2000, del Parlament Europeu i del Consell, de 29 de juny, sobre les substàncies que exhaureixen la capa d'ozó, ha de ser sancionat d'acord amb el règim que estableix la Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban.

Disposició transitòria primera. *Règim aplicable a les instal·lacions existents.*

Els titulars de les instal·lacions existents, definides a l'article 3.d) d'aquesta Llei, s'hi han d'adaptar abans del 30 d'octubre de 2007, data en què han de disposar de la pertinent autorització ambiental integrada.

A aquests efectes, si la sol·licitud de l'autorització ambiental integrada es presenta abans del dia 1 de gener de 2007 i l'òrgan competent per atorgar-la no ha dictat resolució expressa sobre aquesta abans de la data assenyalada en el paràgraf anterior, les instal·lacions existents poden continuar en funcionament de manera provisional fins que es dicti la resolució esmentada, sempre que compleixin tots els requisits de caràcter ambiental que exigeix la normativa sectorial aplicable.

Disposició transitòria segona. *Procediments en curs.*

Als procediments d'autorització iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei no els és aplicable i es

regeixen per la legislació aplicable, en els termes que estableix l'article 3.d).

En aquests casos, i sens perjudici del règim que preveu aquesta Llei per a les modificacions substancials, una vegada atorgades les autoritzacions s'han de renovar en els terminis que preveu la legislació sectorial aplicable i, en tot cas, al cap de vuit anys, i s'ha de complir el que estableix aquesta Llei per a les instal·lacions existents.

Disposició derogatòria única. *Incidència en la legislació sectorial sobre concessió de determinades autoritzacions ambientals.*

1. Queden derogades totes les disposicions que contravinguin o s'oposin al que estableix aquesta Llei.

2. En particular, es deroguen, respecte a les activitats industrials incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, les prescripcions que estableix la legislació sectorial que s'esmenta tot seguit, en relació amb els procediments de sol·licitud, concessió, revisió i compliment de les autoritzacions ambientals següents:

Autoritzacions de producció i gestió de residus que regula la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus.

Autoritzacions d'incineració de residus municipals regulades al Reial decret 1088/1992, d'11 de setembre, pel qual s'estableixen noves normes sobre la limitació d'emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions d'incineració de residus municipals.

Autoritzacions d'incineració de residus perillosos regulades al Reial decret 1217/1997, de 18 de juliol, relatiu a la incineració de residus perillosos i de modificació del Reial decret 1088/1992.

Autoritzacions d'abocaments a les aigües continentals de conques intracomunitàries, regulades en el text refós de la Llei d'aigües, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.

Autoritzacions d'abocaments al domini públic marítim terrestre, des de terra fins al mar, que regula la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes.

Autoritzacions i informes vinculants en matèria de contaminació atmosfèrica que regulen la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, i les seves normes de desplegament.

S'exceptuen de la derogació que estableix aquest apartat els preceptes d'aquesta Llei que regulen l'exigència de requisits establerts en la legislació sectorial aplicable, en particular els regulats en els articles 5.b), 12.1.c), 12.1.e), 19.3, 22.1.g), 26.1.d), 26.1.e) i 31.

3. Igualment, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogades les excepcions que preveu l'article 2 de l'Ordre de 12 de novembre de 1987, sobre normes d'emissió, objectius de qualitat i mètodes de mesurament de referència relatius a determinades substàncies nocives o perilloses contingudes en els abocaments d'aigües residuals i en l'article 4 del Reial decret 258/1989, de 10 de març, pel qual s'estableix la normativa general sobre vessament de substàncies perilloses des de terra fins al mar.

4. Queda derogada la Llei 4/1998, de 3 de març, per la qual s'estableix el règim sancionador que preveu el Reglament (CE) 3093/1994, del Consell, de 15 de desembre, relatiu a les substàncies que exhaureixen la capa d'ozó.

Disposició final primera. *Adequació al règim que estableix el text refós de la Llei d'aigües, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.*

1. El procediment que preveu aquesta Llei per a l'autorització dels abocaments realitzats per les activitats

que preveu l'annex 1 al domini públic hidràulic de conques intercomunitàries no modifica el règim econòmic financer que preveu la legislació d'aigües ni la resta de competències que corresponen a l'Administració General de l'Estat en matèria de protecció del domini públic hidràulic. En particular, no s'alteren les competències relatives a vigilància i inspecció ni la potestat sancionadora.

2. En el cas que preveu l'article 19.3 d'aquesta Llei, l'organisme de conca corresponent ha de liquidar el cànon de control d'abocaments d'acord amb les condicions que conté l'autorització ambiental integrada que, a aquests efectes, ha de ser posada a disposició d'aquell per l'òrgan autonòmic competent per atorgar-la.

Disposició final segona. *Modificació del text refós de la Llei d'aigües, aprovat mitjançant Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.*

1. S'afegeix el següent paràgraf a l'article 105.2.a) del text refós de la Llei d'aigües, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol:

«Quan l'autorització d'abocament en conques intercomunitàries s'hagi integrat en l'autorització ambiental integrada, l'organisme de conca ha de comunicar la revocació mitjançant l'emissió d'un informe preceptiu i vinculant a la comunitat autònoma competent, a efectes del seu compliment.»

2. S'afegeix una disposició addicional desena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional desena. *Abocaments a les aigües continentals de conques intercomunitàries.*

L'autorització d'abocaments a les aigües continentals de conques intercomunitàries de les activitats incloses a l'annex 1 de la Llei de prevenció i control integrats de la contaminació s'inclou en l'autorització ambiental integrada que regula l'esmentada Llei, i a aquests efectes el pronunciament de l'organisme de conca sobre l'atorgament de l'esmentada autorització se substitueix pels informes vinculants que regulen la Llei esmentada i la seva normativa de desplegament.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus.*

S'afegeix el següent paràgraf a l'apartat 2 de l'article 13 de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus:

«S'exceptuen del que estableix aquest apartat les activitats d'eliminació, mitjançant dipòsit en abocador, de residus urbans realitzades pels ens locals i incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei de prevenció i control integrats de la contaminació, que estan sotmeses a l'autorització ambiental integrada que aquesta regula.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric.*

El primer paràgraf de l'apartat a) de l'article 12.1 de la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, queda redactat de la manera següent:

«Amb una multa de fins a 30.000 euros, en el cas d'infraccions lleus, i amb una multa de 30.001 a 1.200.000 euros, en el cas d'infraccions greus.»

Disposició final cinquena. *Altres activitats diferents de les de l'annex 1.*

El Govern, sens perjudici de les normes addicionals de protecció que dictin les comunitats autònomes, pot establir que determinades categories d'activitats diferents de les esmentades a l'annex 1 quedin sotmeses a notificació i registre per part de la comunitat autònoma competent. En aquest cas, les normes que estableixin l'exigència anterior també determinen els requisits als quals s'ha d'ajustar el funcionament de les activitats esmentades i si es produeixen incompliments per part dels titulars s'aplica el règim sancionador que estableix aquesta Llei, a excepció dels preceptes relatius a l'exigència de l'autorització ambiental integrada.

Disposició final sisena. *Fonament constitucional.*

Aquesta Llei té la consideració de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient d'acord amb el que estableix l'article 149.1.23a de la Constitució.

Disposició final setena. *Desplegament reglamentari.*

1. Es faculta el Govern per al desplegament reglamentari d'aquesta Llei dins l'àmbit de les seves competències i, en particular, per modificar els seus annexos amb la finalitat d'adaptar-los a les modificacions que, si s'escau, siguin introduïdes per la normativa comunitària.

2. El Govern, mitjançant reial decret, pot actualitzar la quantia de les multes que estableix l'article 32 d'aquesta Llei.

Disposició final vuitena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 1 de juliol de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX 1

Categories d'activitats i instal·lacions que preveu l'article 2

Nota: els valors l·lindar esmentats en cada una de les activitats que figuren a la taula següent es refereixen, amb caràcter general, a capacitats de producció o a rendiments. Si un mateix titular exerceix diverses activitats de la mateixa categoria a la mateixa instal·lació o emplaçament, s'hi han d'afegir les capacitats de les activitats esmentades.

1. Instal·lacions de combustió.

1.1 Instal·lacions de combustió amb una potència tèrmica de combustió superior a 50 MW:

a) Instal·lacions de producció d'energia elèctrica en règim ordinari o en règim especial, en què es produeixi la combustió de combustibles fòssils, residus o biomassa.

b) Instal·lacions de cogeneració, calderes, forns, generadors de vapor o qualsevol altre equipament o instal·lació de combustió existent en una indústria sigui o no sigui aquesta la seva activitat principal.

1.2 Refineries de petroli i gas:

- a) Instal·lacions per al refinament de petroli o de cru de petroli.
- b) Instal·lacions per a la producció de gas combustible diferent del gas natural i gasos líquids del petroli.

1.3 Coqueries.

1.4 Instal·lacions de gasificació i líquefacció de carbó.

2. Producció i transformació de metalls.

2.1 Instal·lacions de calcinació o sinterització de minerals metàl·lics inclòs el mineral sulfurós.

2.2 Instal·lacions per a la producció de foneria o d'acers bruts (fusió primària o secundària), incloses les corresponents instal·lacions de foneria contínua d'una capacitat de més de 2,5 tones per hora.

2.3 Instal·lacions per a la transformació de metalls ferrosos:

- a) Laminat a cop calent amb una capacitat superior a 20 tones d'acer brut per hora.
- b) Forjat amb martells l'energia d'impacte dels quals sigui superior a 50 quilojoules per martell i quan la potència tèrmica utilitzada sigui superior a 20 MW.
- c) Aplicació de capes de protecció de metall fos amb una capacitat de tractament de més de 2 tones d'acer brut per hora.

2.4 Foneries de metalls ferrosos amb una capacitat de producció de més de 20 tones per dia.

2.5 Instal·lacions:

a) Per a la producció de metalls en brut no ferrosos a partir de minerals, de concentrats o de primeres matèries secundàries mitjançant procediments metallúrgics, químics o electrolítics.

b) Per a la fusió de metalls no ferrosos, inclòs l'aliatge, així com els productes de recuperació (refinament, modelat en foneria) amb una capacitat de fusió de més de 4 tones per al plom i el cadmi o 20 tones per a tots els altres metalls, per dia.

2.6 Instal·lacions per al tractament de superfície de metalls i materials plàstics per procediment electrolític o químic, quan el volum de les cubetes o de les línies completes destinades al tractament emprades sigui superior a 30 m³.

3. Indústries minerals.

3.1 Instal·lacions de fabricació de ciment i/o clíncer en forns rotatoris amb una capacitat de producció superior a 500 tones diàries, o de calç en forns rotatoris amb una capacitat de producció superior a 50 tones per dia, o en forns d'un altre tipus amb una capacitat de producció superior a 50 tones per dia.

3.2 Instal·lacions per a l'obtenció d'amiant i per a la fabricació de productes a base d'amiant.

3.3 Instal·lacions per a la fabricació de vidre inclosa la fibra de vidre, amb una capacitat de fusió superior a 20 tones per dia.

3.4 Instal·lacions per a la fosa de materials minerals, inclosa la fabricació de fibres minerals amb una capacitat de fosa superior a 20 tones per dia.

3.5 Instal·lacions per a la fabricació de productes ceràmics mitjançant enforjada, en particular teules, maons, refractaris, rajoles o productes ceràmics ornamentals o d'ús domèstic, amb una capacitat de producció superior a 75 tones per dia, i/o una capacitat d'enforjada de més de 4 m³ i de més de 300 kg/m³ de densitat de càrrega per forn.

4. Indústries químiques.

La fabricació, a efectes de les categories d'activitats d'aquesta Llei, designa la fabricació a escala industrial,

mitjançant transformació química dels productes o grups de productes esmentats en els epígrafs 4.1 a 4.6.

4.1 Instal·lacions químiques per a la fabricació de productes químics orgànics de base, en particular:

- a) Hidrocarburs simples (lineals o cíclics, saturats o insaturats, alifàtics o aromàtics).
- b) Hidrocarburs oxigenats, com ara alcohols, aldehids, cetones, àcids orgànics, èsters, acetats, èters, peròxids, resines, epòxids.
- c) Hidrocarburs sulfurats.
- d) Hidrocarburs nitrogenats, en particular, amines, amides, compostos nitrosos, nítrics o nitrats, nitrils, cianats i isocianats.
- e) Hidrocarburs fosforats.
- f) Hidrocarburs halogenats.
- g) Compostos orgànics metàl·lics.
- h) Matèries plàstiques de base (polímers, fibres sintètiques, fibres a base de cel·lulosa).
- i) Cautxús sintètics.
- j) Colorants i pigments.
- k) Tensioactius i agents de superfície.

4.2 Instal·lacions químiques per a la fabricació de productes químics inorgànics de base, com ara:

- a) Gasos i, en particular, l'amoniac, el clor o el clorur d'hidrogen, el fluor o fluorur d'hidrogen, els òxids de carboni, els compostos de sofre, els òxids de nitrogen, l'hidrogen, el diòxid de sofre, el diclorur de carbonil.
- b) Àcids i, en particular, l'àcid cròmic, l'àcid fluorhídric, l'àcid fosfòric, l'àcid nítric, l'àcid clorhídric, l'àcid sulfúric, l'àcid sulfúric fumant, els àcids sulfurats.
- c) Bases i, en particular, l'hidròxid d'amoni, l'hidròxid potàssic, l'hidròxid sòdic.
- d) Sals com el clorur d'amoni, el clorat potàssic, el carbonat potàssic (potassa), el carbonat sòdic (sosa), els perborats, el nitrat argèntic.
- e) No metalls, òxids metàl·lics o altres compostos inorgànics com el carbur de calci, el silici, el carbur de silici.

4.3 Instal·lacions químiques per a la fabricació de fertilitzants a base de fòsfor, de nitrogen o de potassi (fertilitzants simples o compostos).

4.4 Instal·lacions químiques per a la fabricació de productes de base fitofarmacèutics i de biocides.

4.5 Instal·lacions químiques que utilitzin un procediment químic o biològic per a la fabricació de medicaments de base.

4.6 Instal·lacions químiques per a la fabricació d'explosius.

5. Gestió de residus.

S'exclouen de la següent enumeració les activitats i instal·lacions en les quals, si s'escau, sigui aplicable el que estableix l'article 14 de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus.

5.1 Instal·lacions per a la valorització de residus peril·losos, inclosa la gestió d'olis usats, o per a l'eliminació dels residus esmentats en llocs diferents dels abocadors, d'una capacitat de més de 10 tones per dia.

5.2 Instal·lacions per a la incineració dels residus municipals, d'una capacitat de més de 3 tones per hora.

5.3 Instal·lacions per a l'eliminació dels residus no peril·losos, en llocs diferents dels abocadors, amb una capacitat de més de 50 tones per dia.

5.4 Abocadors de tota mena de residus que rebuin més de 10 tones per dia o que tinguin una capacitat total de més de 25.000 tones amb exclusió dels abocadors de residus inerts.

6. Indústria del paper i cartró.

6.1 Instal·lacions industrials destinades a la fabricació de:

a) Pasta de paper a partir de fusta o altres matèries fibroses.

b) Paper i cartró amb una capacitat de producció de més de 20 tones diàries.

6.2 Instal·lacions de producció i tractament de cel·lulosa amb una capacitat de producció superior a 20 tones diàries.

7. Indústria tèxtil.

7.1 Instal·lacions per al tractament previ (operacions de rentada, blanqueig, mercerització) o per al tint de fibres o productes tèxtils quan la capacitat de tractament superi les 10 tones diàries.

8. Indústria del cuir.

8.1 Instal·lacions per a l'adobament de cuir quan la capacitat de tractament superi les 12 tones de productes acabats per dia.

9. Indústries agroalimentàries i explotacions ramaderes.

9.1 Instal·lacions per a:

a) Escorxadors amb una capacitat de producció de canals superior a 50 tones/dia.

b) Tractament i transformació destinats a la fabricació de productes alimentaris a partir de:

b.1) Matèria prima animal (que no sigui la llet) d'una capacitat de producció de productes acabats superior a 75 tones/dia.

b.2) Matèria prima vegetal d'una capacitat de producció de productes acabats superior a 300 tones/dia (valor mitjà trimestral).

c) Tractament i transformació de la llet, amb una quantitat de llet rebuda superior a 200 tones per dia (valor mitjà anual).

9.2 Instal·lacions per a l'eliminació o l'aprofitament de canals o rebuigs d'animals amb una capacitat de tractament superior a 10 tones/dia.

9.3 Instal·lacions destinades a la cria intensiva d'aviram o de porcs que disposin de més de:

a) 40.000 emplaçaments si es tracta de gallines ponedores o del nombre equivalent per a altres orientacions productives d'aviram.

b) 2.000 emplaçaments per a porcs de cria (de més de 30 kg).

c) 750 emplaçaments per a truges.

10. Consum de dissolvents orgànics.

10.1 Instal·lacions per al tractament de superfícies de materials, d'objectes o productes amb utilització de dissolvents orgànics, en particular per a prestar-los, estampar-los, revestir-los i desgreixar-los, impermeabilitzar-los, enganxar-los, lacrar-los, netejar-los o impregnar-los, amb una capacitat de consum de més de 150 kg de dissolvent per hora o més de 200 tones/any.

11. Indústria del carboni.

11.1 Instal·lacions per a la fabricació de carboni sintetitzat o electrografit per combustió o grafitació.

ANNEX 2

Normes previstes a l'apartat 2 de l'article 7 de la Llei

1. Reial decret 108/1991, d'1 de febrer, sobre la prevenció i reducció de la contaminació del medi ambient produïda per l'amiant.

2. Llei d'aigües, text refós aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.

3. Reial decret 849/1986, d'11 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament de domini públic hidràulic.

4. Ordre de 12 de novembre de 1987, del Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme, sobre normes d'emissió, objectius de qualitat i mètodes de mesurament de referència relatius a determinades substàncies nocives o perilloses contingudes en l'abocament d'aigües residuals, desplegada per les ordres de 13 de març de 1989 i de 28 de juny de 1991, i modificada per l'Ordre de 25 de maig de 1992.

5. Reial decret 258/1989, de 10 de març, pel qual s'estableix la normativa general sobre abocaments de substàncies perilloses des de terra fins al mar desplegat per l'Ordre de 31 d'octubre de 1989, per la qual s'estableixen normes d'emissió, objectius de qualitat, mètodes de mesura de referència i procediments de control relatius a determinades substàncies perilloses contingudes en els abocaments des de terra fins al mar modificada per l'Ordre de 9 de maig de 1991 i desplegada per l'Ordre de 28 d'octubre de 1992 (del 2 al 6 i el 12).

6. Reial decret 1088/1992, d'11 de setembre, pel qual s'estableixen noves normes sobre la limitació d'emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions d'incineració de residus municipals.

7. Reial decret 1217/1997, de 18 de juliol, relatiu a la incineració de residus perillosos i de modificació del Reial decret 1088/1992.

8. Ordre de 18 d'abril de 1991, per la qual s'estableixen normes per reduir la contaminació produïda pels residus de les indústries del diòxid de titani.

9. Reial decret 646/1991, de 22 d'abril, pel qual s'estableixen noves normes sobre la limitació en les emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions de combustió, modificat pel Reial decret 1800/1995, de 3 de novembre, i desplegat per l'Ordre de 26 de desembre de 1995.

10. Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus.

11. Reial decret 833/1988, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament per a l'execució de la Llei 20/1986, bàsica de residus tòxics i perillosos, modificat pel Reial decret 952/1997, de 20 de juny, en el que no ha estat derogat per la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus.

12. Ordre de 28 de febrer de 1989, sobre gestió dels olis usats, modificada per l'Ordre de 13 de juny de 1990.

13. Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció del medi ambient atmosfèric.

14. Decret 833/1975, de 6 de febrer, que desplega la Llei 38/1972, de 22 de desembre, de protecció del medi ambient atmosfèric, modificat parcialment pel Reial decret 1613/1985, d'1 d'agost, pel qual s'estableixen noves normes de qualitat de l'aire referent a contaminació per diòxid de sofre i partícules, i el Reial decret 717/1987, de 27 de maig, pel qual s'estableixen noves normes de qualitat de l'aire referent a contaminació per diòxid de nitrogen i plom.

15. Normativa sobre limitació d'emissions de compostos orgànics volàtils degudes a l'ús de dissolvents en determinades activitats i instal·lacions industrials.

16. Totes les normes aplicables que modifiquin o despleguin la normativa anterior.

ANNEX 3

Llista de les principals substàncies contaminants que s'han de tenir obligatòriament en consideració si són pertinents per fixar valors límit d'emissions

Atmosfera:

1. Òxid de sofre i altres compostos de sofre.

2. Òxid de nitrogen i altres compostos de nitrogen.
3. Monòxid de carboni.
4. Compostos orgànics volàtils.
5. Metalls i els seus compostos.
6. Pols.
7. Amiant (partícules en suspensió, fibres).
8. Clor i els seus compostos.
9. Fluor i els seus compostos.
10. Arsènic i els seus compostos.
11. Cianurs.
12. Substàncies i preparats respecte dels quals s'ha demostrat que tenen propietats cancerígenes, mutàgenes o que puguin afectar la reproducció per mitjà de l'aire.
13. Policlorodibenzodioxina i policlorodibenzofurans.

Aigua:

1. Compostos organohalogenats i substàncies que poden donar origen a compostos d'aquesta classe en el medi aquàtic.
2. Compostos organofosforats.
3. Compostos organoestànics.
4. Substàncies i preparats respecte dels quals s'ha demostrat que tenen propietats cancerígenes, mutàgenes o que puguin afectar la reproducció en el medi aquàtic o via medi aquàtic.
5. Hidrocarburs persistents i substàncies orgàniques tòxiques persistents i bioacumulables.
6. Cianurs.
7. Metalls i els seus compostos.
8. Arsènic i els seus compostos.
9. Biocides i productes fitosanitaris.
10. Matèries en suspensió.
11. Substàncies que contribueixen a l'eutrofització (en particular nitrats i fosfats).
12. Substàncies que exerceixen una influència desfavorable sobre el balanç d'oxigen (i computables mitjançant paràmetres com ara DBO, DQO).

ANNEX 4

Aspectes que s'han de tenir en compte amb caràcter general o en un cas particular quan es determinin les millors tècniques disponibles definides a l'article 3.ñ), tenint en compte els costos i els avantatges que poden derivar d'una acció i els principis de precaució i prevenció

1. Ús de tècniques que produeixin pocs residus.
2. Ús de substàncies menys perilloses.
3. Desenvolupament de les tècniques de recuperació i reciclatge de substàncies generades i utilitzades en el procés, i dels residus quan escaigui.
4. Processos, instal·lacions o mètode de funcionament comparables que hagin donat proves positives a escala industrial.
5. Avenços tècnics i evolució dels coneixements científics.
6. Caràcter, efectes i volum de les emissions de què es tracti.
7. Dates d'entrada en funcionament de les instal·lacions noves o existents.
8. Termini que requereix la instauració d'una tècnica disponible més bona.
9. Consum i naturalesa de les primeres matèries (inclosa l'aigua) utilitzada en procediments d'eficàcia energètica.
10. Necessitat de prevenir o reduir al mínim l'impacte global de les emissions i dels riscos en el medi ambient.

11. Necessitat de prevenir qualsevol risc d'accident o de reduir les seves conseqüències per al medi ambient.
12. Informació publicada per la Comissió, en virtut de l'apartat 2 de l'article 16 de la Directiva 96/61/CE, del Consell, de 24 de setembre, relativa a la prevenció i el control integrats en la contaminació, o per organitzacions internacionals.

12996 *LLEI 17/2002, d'1 de juliol, del règim de cessió de tributs de l'Estat a la Generalitat de Catalunya i de fixació de l'abast i les condicions de la cessió.* («BOE» 157, de 2-7-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'article 156.1 de la Constitució espanyola disposa que les comunitats autònomes gaudeixen d'autonomia financera per al desplegament i l'execució de les seves competències, d'acord amb els principis de coordinació amb la hisenda estatal i de solidaritat entre tots els espanyols; és a dir, reconeix la necessitat que els ens territorials esmentats disposin de recursos propis per fer efectives les seves competències respectives com a conseqüència de la mateixa configuració de l'Estat de les autonomies. Així, entre els recursos esmentats, hi ha els impostos cedits totalment o parcialment per l'Estat com recull expressament l'article 157.1.a) del text constitucional; amb el mandat, a més, d'una regulació, mitjançant una llei orgànica, de l'exercici de les competències que recull l'apartat 1 de l'article 157 esmentat.

Per tant, la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes (LOFCA) —modificada recentment per la Llei orgànica 7/2001, de 27 de desembre, de modificació de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes—, constitueix el marc orgànic general pel qual s'ha de regir el règim de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes. En aquesta modificació feta a la LOFCA s'ha incorporat un nou catàleg de tributs susceptibles de cessió que, si bé no produeix variació respecte als tributs ja cedits, sí que produeix, tanmateix, una innovació important ja que retira les referències genèriques a la «imposició general sobre les vendes en la seva fase detallista» i a «els impostos sobre consums específics en la seva fase detallista, llevat dels recaptats mitjançant monopolis fiscals»; catàleg en el qual ja figura el nou impost sobre les vendes detallistes de determinats hidrocarburs. D'aquesta manera la LOFCA ha incorporat l'Acord del Consell de Política Fiscal i Financera de 27 de juliol de 2001, que ha aprovat un nou sistema de finançament autonòmic que incideix substancialment en el règim general de cessió de tributs.

A més, aquest marc orgànic general s'ha completat amb la promulgació de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, i la derogació de les fins ara vigents Llei 30/1983, de 28 de desembre, reguladora de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes —expres-